

אלו טרפות פרק שלישי חולין

מח.

עין משפט נר מצוה

קב א מיי פ"ח מהל
 עשין פ"ח מהל כה סמג
 עשין פ"ח מהל כה סמג
 מה סעי' ב:
 קב ב מיי פ"ח מהל
 עשין פ"ח מהל כה סמג
 מה סעיף ד:
 קב ג מיי ש"ס פ"ח מהל
 סמג ש"ס טו מהל
 ס"י לט סעיף כז ע"ש:
 קב ד ה מיי ש"ס הלכה
 ג ד ופ"ח הל' י
 טו"ש ע"ש סעיף יח:
 קו ו מיי פ"ח מהל
 חסויה בי"ח הל' ה
 סמג לא"ן קי טו"ש ע"ש
 ח"י ע"ש סעיף ד:
 קז ז מיי פ"ח מהל
 עשין פ"ח מהל כה סמג
 מה סעיף י"ד ק"ו ע"ש
 לו ס"ג:

הגהות הב"ח

(א) גמ' וטרפה (ו) א"ע
 ללא קא מפיק (י) קא
 מ"מ א"י כ"ח א"ן ז:

ריבוי גרסאות

ש"פ"ח"ח וז האם כדבשני
 למיירי ו'לקמן דף נה:
 ר"א הסמוכה לדופן
 כלומר הסמוכה לדופן
 העלתה צמחין חורשין לה
 שמה ניקב דחילש פומיה
 כלומר סביב חריפא:
 כאן במקום רביתא כלומר
 בעומדת ברוחין והו מקום
 חיתוכה דאני דאמריין
 מרוב דוחק נסכה לדופן
 אבל [שלא] במקום רביתא
 מיימיין סביב דחילש
 פומיה (באני גופיה). ורב
 נתן בריה דרב יוסף בריק
 לה בפשוטי כלומר א"ע
 דאיא ריעותא בדופן
 בריק לה בפשוטי אי לא
 שלט ביה דיקא כשרה
 ואי לא טרפה. אבל הכא
 אינא ריעותא טרפה
 אי האי אינא טרפה
 כלומר אי האי אונא
 אינא טרפה אי האי אונא
 אינא טרפה: ונתבאר פסול
 מפני [שהוא] שוקב כלומר
 ואינו יורה חקין ולענין
 כרות שפכה מיירי. וסתם
 כשר מפני שהוא מוליד (ל)
 כלומר דאינא אפי' סבין
 בשבירא טרפה. אלא כל
 ניקבה דלא מיניה מטרפא
 כלומר בשביל נקב הכבד
 ובשביל נקב הדופן לא
 איטרפא אלא נקב הכבד
 כנגד המרה שניקבה טרפה
 כשעם שאין למרה דמנין
 לה נקב הדופן נמי לא
 מטרפא בשביל דופן
 אלא מטעם שאין לריאה
 שניקבה להדיא לטתום
 נקב. אקפן אלא כ"ח אני
 אהיה לך ערב בשוקא:

(א) נראה דל"ל מאי לאו
 למעוטי כ"ג. כלומר לא
 נקב אפי' סבין כשעלה
 טרפה.

ש"פ"ח"ח. היינו נמקום שהולך מונח אצל ניקב כים השמן
 או ניטל טרפה ומה שלא הוכרז לא נמשנה ולא
 נגמרלא שמה הוי בכלל ניקבו הדקין | **מיי"ר"ג** סביבא דח"ש
 פומיה. ודהיינו כשלא העלתה נמחים אצל העלתה נמחים אפילו
 איכא ריעותא דדופן לא תלין דדופן:

ר"ב נחמיה בריה דרב יוסף בריק
 פ"ח בפשוטי. איכא ריעותא
 דדופן קאי כדפירש בקונטרס ועמה
 נוהגין להטריף כל הסירות ואין
 צודקין אותן לא דדופן ולא בפשוטי:
אמר רבינא והוא דסביך בבשרא.
 פירוש נחמו ומסוכן הינו
 צבאר כמו | אמר מסוכן ולהי נקט
 סביך ולא נקט סריך ונתשובת רב שר
 שלום גאון כתב דצין סריך וסביך וצין
 לא סביך וסריך כשרה לית הלכתא
 כדבינא אלא כרב נחמן דאמר ריאה
 שניקבה ודופן סותמתה כשרה ומשמע
 מתוך דבריו דרינא לא צל לפרש
 דבריו של רב נחמן אלא ככרד דפשיה
 קאמר וכן נראה מדפריך | עליה
 להעלתה נמחים חוששין לה וכן אמר
 רב נחמן הכי והכלנ רל נחמן ריאה
 שניקבה ודופן סותמתה כשרה ולא
 משני הא לסביך הא דלא סביך ועוד
 מדפריך רב יוסף לרבינא ולא לרב
 נחמן משמע דלרב נחמן לא צע"י לא
 סביך ולא סריך ואין נקב פוסל שם
 דדופן סותמתו ומיהו לא ידעינן מנא
 ליה שלא יהא הלכה כדבינא שהא
 צתלא ושמא אין זה רבינא סתמא
 יושהא כלל הש"ס שיהיה חזירו של
 רב אשי שגולד ציוס שמת רבא מדבא
 רב יוסף להשיב על דבריו ובהלכות
 טרפות של רבינו גרשום כתב דליאה
 הסמוכה לדופן אף נמקוס רביעייהו
 דאוי וסרוכה וסוכה צבאר שצין
 הללעות או צללעות עמנן דניקבה
 להו צנפיחה עס הצלעות או גורנין
 הצבאר עס הסירכא ומנפחין לה אס
 עולה צנפיחה כשרה דיון שהסירכא
 קיימת וסותמת כל הנקב לא יתפרק
 עוד כיון דנמקוס רביעייהו קיימא
 וצוקנטרס פירש דסביך צבאר היינו
 דוקא צבאר שצין הצלעות אצל
 צללעות עמנן לא: **ל"א** למעוטי
 קרום שע"ה מחמת מכה בריאה.
 ה"ג הוה מזי למימר למעוטי של
 נמקוס רביעייהו: **הע"ה** צמחין
 מהו אמר ריח בשרה. והא דלמר לעיל
 דחוששין לה היינו צרכוכה לדופן
 דמוכחא מילתא שהסירכא מחמת נקב:
 שררה

מיטרפא לא קתני בעא מיניה רבה בר רב
 מהו א"ל כ"כשרה א"ל אף אני אומר כן אלא
 דאמר רב מתנא מ"מליא מוגלא טרפה מים זכים
 כשרה אמר ליה ההיא
 בשוקא דטבחי חוניהו להנך דקיימין צמחי
 צמחי אמר ליה לא בעי
 מר אומצא אמר ליה לית לי פריטי אמר ליה
 אקפן אמר ליה מזה אעביד לך דכי אתו לקמיה
 דרבי יוחנן משדר להו לקמיה דרבי יהודה
 ברבי שמעון דמורי בה משמיה דרבי
 אלעזר ברבי שמעון להיתירא
 וליה לא סבירא ליה אמר רבא כי הוה
 מסגינן בתריה דרב נחמן | בשוקא
 דגלדאי

למחין מנל"ך: מודונין דבר. נגמגמיין: **למחין**.
 היינו מוגלא: לא צע"י מר אומלא. רוצה
 היה לדעת אס יכשירנה ואס לאו:
לית לי פריטי. דוחהו היה: **אקפן אלא**.
 הטבחים יקיפו לי צלמנה כמו [כחות פ"ג
 מ"ט] החנוני מקיף לשון אמנה: **וליה לא
 סבירא ליה**. וליה לא סבירא ליה מ"מ
 וליה לא סבירא ליה לאכשורי ומיטרפך
 נמי לא הוה טריף לה ניהלייהו דלא
 שמיעא ליה מרביה: **מסגינן**. אזלינן.
 זמסגין לשון פוסע: דגלדאי

ש"פ"ח"ח. אקרום שהולך מונח זה וצבאר מרי"ך.
 לקמן צפירקין (ד) (ה): תניא היא האס היא
 טרפחה היא ש"פ"ח"ח: **ואסרו להס** לא
 גרסינן. וצנשי הרגלים לא אמרו להס
 כלום וצנשי עמדו למנין ורבו המתיירין
 והמירוהו: **הסמוכה** חוששין לה. שמה
 ניקבה אלא תלין ריעותא דדופן ואמריין
 דופן זה מכה הימה זו וכשחיתה קלטה
 הריאה הצלה: **העלתה**. הריאה: **למחין**.
 מנל"ך סביבות סמיכתה לדופן הואיל
 וחזין צה ריעותא תלין למכה צדידה:
דחילש פומיה. פיו מדוד ודק וחוסין
 יפה שלא יקצע קרום הריאה צמוטכו
 אוחתה מן הדופן: **צדיק לה בפשוטי**.
 לאחר שפירקה ומנל"ו מכה דדופן
 מנפח צה אי חוששין מיה טרפה שהרי
 ניקבה: **ה"ג** צלמא הכא תלין דדופן וכשרה
 ולא גרסינן אי איכא ריעותא דדופן.
 כלומר צלמא הכא צדיק לה דלא לא מנל"ו
 לא אמריין ניקבה ונסתמה דיון
 איכא למיתלייה דדופן תלין צה וכשרה:
אלא כהא. גמי תרתי אוני מבחי מכה
 אונא מבחי סרלח וזו מחמת מכה הימה
 הי מיייהו דלנקיב טרפה והאי דלא
 מפקא זיקא קרום עלה צה סתמה:
ומי אמר ר"ג הכי. דהעלתה צמחין
 חוששין לה מכלל דאי פשיטא לן דניקבה
 הריאה לא מהני לה צמיתת הדופן:
הסס נמקוס רבינא. נמקוס שהריאה
 ודדופן ודדופן כאלה וסמוכין
 תמיד דלא מיפרק היא סירכא
 הילכך כשרה וכי אמר ר"ג חוששין
 לה למעלה צרוח החלל כנגד הורמא
 הגדולה דיון דחוקה הריאה מן הדופן
 מיפרקא היא סמימה ואפילו הכי
 כי לא העלתה נמחים אמר אין חוששין
 לה דמלי לן דדופן. וצה כדכמי צבירא
 לן דחוששין לה ולחומרל אזלין
 דלאורייתא: **מקוס חיסווי דאוי**.
 שהן סמוך לזואר צבירל | החלל. וצה
 הילכתא כרב נחמן דליכא דפליג
 עליה: **דסביך צבירא**. שנסככת
 ונחתא הריאה צבאר שצין
 צ' הצלעות דהוי סתמה שירכא
 דלא מיפרקא אצל צללעות עמנן
 אין וז סירכא קיימת: **אלמא נקב הוא**.
 ואפילו הכי כי סביך מכשרת לה.
 אלמא דמהני סתמה לריאה שנקבה:
ניקב. הגיד של אדם **פסול**. משום
 כרות שפכה: **מפני שהוא שוסס**.
 ואינו יורה כחן וקי"ל (נה דף מג).
 כל שצבת זרע שאינו יורה כחן
 אינו מוליד: **נססס**. הנקב אחרי
 כן: **כשר**. לזה צקהל מפני שהוא
 מוליד: **דאינו קרום**. אצל סמימת
 דופן סמימה מעלייתא היא: **מסתיק
 כו'**. השתא דאמרת נקב הוא צריאה
 אלא שדופן סותמתו אילו אינא
 קיב דופן וצהדה ריאה כנגד דופן
 הריאה לאתר זמן מני טרפה דאלול
 לה סמימת דופן: **ליתני** צמחיתין
 נקבת הדופן צדיה שאר טרפות דש
 צהמה שנטרפה צבך: **דלאו מיניה
 מטרפא**. דטרפות מחמת ריאה צא:

למחין מנל"ך: מודונין דבר. נגמגמיין:
 היינו מוגלא: לא צע"י מר אומלא. רוצה
 היה לדעת אס יכשירנה ואס לאו:
לית לי פריטי. דוחהו היה: **אקפן אלא**.
 הטבחים יקיפו לי צלמנה כמו [כחות פ"ג
 מ"ט] החנוני מקיף לשון אמנה: **וליה לא
 סבירא ליה**. וליה לא סבירא ליה מ"מ
 וליה לא סבירא ליה לאכשורי ומיטרפך
 נמי לא הוה טריף לה ניהלייהו דלא
 שמיעא ליה מרביה: **מסגינן**. אזלינן.
 זמסגין לשון פוסע: דגלדאי

מוסף רש"י

ש"פ"ח"ח. כל שלפוחית היא ושוש"ה כעין אוחה של דג כדאמריין במת' ע"ז (מ): כש"פ"ח"ח גבי עובדי דמי. ואס על צהמה כולה עשויה אצטובות. משנות מורי (בוחים ס). החליע כבד. שש צה מועין (הפרדס שני קמח). ג' רגילים. שבו תלמיד חכמים נקביין כסמי. דרשה הלכות פסח צפנה. ובמשנת האלוים מלחמי כולה עשויה אצטובות. היינו יוס שמעו צו אס גדול קובשי אוחו לכבדו ומי שנה צבנה שמגינע אוחו יוס מתקבלין תלמידי חכמים מכל סביבי וצוס על קביו עס שאר העס להשיב שכינה עב יבוחת (קב). דסריבן להדי. דסמי להדי על ידי קירכא (הפרדס שני קמח). לית להו בדיקותא. ספירכא וז מחמת נקב היא צלח שמורן שהיהו שאבת כל מיי משק והמקרה נעשה עב צמיה כמין גליר"א ויואל נקט מעט דין ניקב מעט ועשה קרום. אף צמיה צמעותה גלויים. וכן עשה שהו סותם הניקב אין מולא רוח הא אמין קרום שעה מחמת מכה ציה אי קרום שסופו לסתא (ע"ל מ). שהוא שוחת. סתמימות מלחה יואל דין הניקב וכשרה יואל דין הניקב יואלו אי יורה כחן וקי"ל (מגיה טו). שצבת זרע שאין יורה כחן אינו מועיל יבוחת (טו). דאינו קרום. משום הדור מופת (ע"ל יבוחת טו). שסופו לסתא לעיל (ע"ל מ). וכבד סותמתה. שנקבה נמקוס דיבוקה כבד ומיור הכבד סומג לת הניקב (ע"ל מ).

שיטה מקובצת

ש"פ"ח"ח. כל שלפוחית היא ושוש"ה כעין אוחה של דג כדאמריין במת' ע"ז (מ): כש"פ"ח"ח גבי עובדי דמי. ואס על צהמה כולה עשויה אצטובות. משנות מורי (בוחים ס). החליע כבד. שש צה מועין (הפרדס שני קמח). ג' רגילים. שבו תלמיד חכמים נקביין כסמי. דרשה הלכות פסח צפנה. ובמשנת האלוים מלחמי כולה עשויה אצטובות. היינו יוס שמעו צו אס גדול קובשי אוחו לכבדו ומי שנה צבנה שמגינע אוחו יוס מתקבלין תלמידי חכמים מכל סביבי וצוס על קביו עס שאר העס להשיב שכינה עב יבוחת (קב). דסריבן להדי. דסמי להדי על ידי קירכא (הפרדס שני קמח). לית להו בדיקותא. ספירכא וז מחמת נקב היא צלח שמורן שהיהו שאבת כל מיי משק והמקרה נעשה עב צמיה כמין גליר"א ויואל נקט מעט דין ניקב מעט ועשה קרום. אף צמיה צמעותה גלויים. וכן עשה שהו סותם הניקב אין מולא רוח הא אמין קרום שעה מחמת מכה ציה אי קרום שסופו לסתא (ע"ל מ). שהוא שוחת. סתמימות מלחה יואל דין הניקב וכשרה יואל דין הניקב יואלו אי יורה כחן וקי"ל (מגיה טו). שצבת זרע שאין יורה כחן אינו מועיל יבוחת (טו). דאינו קרום. משום הדור מופת (ע"ל יבוחת טו). שסופו לסתא לעיל (ע"ל מ). וכבד סותמתה. שנקבה נמקוס דיבוקה כבד ומיור הכבד סומג לת הניקב (ע"ל מ).